

l'ambient vulgar en què es mouen, corre el perill de semblar desentonat perquè fa endevinar massa el convencionalisme de la farça.

Dels intèrprets en agradà força la senyora Peris. Sap posar emoció en la veu i té el gest ponderat. En conjunt, ens produí l'efecte d'una actriu ben notable. La curta intervenció del Sr. Rojas ens permeté constatar que aquest actor conserva encara fresques les seves singulars facultats de comediant truculent. El senyor Torrents ens semblà bé en general, per bé que ens feu l'efecte que féia endevinar massa aviat que havia de resultar vençut. Li mancà l'expressió del caràcter orgullós que encarnava.

Tots els demés estigueren força ajustats. La presentació molt acurada.—A. M. B.

SE VOLESSI...

El dia 9 actuà en el Teatre Fortuny la companyia italiana que dirigeix l'eminent autor Dario Nicodemi, que actualment realitza una brillant campanya en el Teatre Liceu, de Barcelona.

Representà la comèdia de Gerdaldy i Pitzer *Se volessi...* Es una comèdia entretinguda, una mica banal, que no pretén resoldre res. Heus ací l'argument que li serveix de trama. Una dona profundament enamorada del seu marit, viu feliç amb ell sense que ni una ombra de disgust enteli llur vida. Una amiga d'ella l'assabenta que s'ha divorciat, per tal de poder-se dedicar lliurement a flirtejar i fer conquestes. Això tempta l'esposa, i vol provar si ella es capaç també de fer conquestes, d'enamorar els homes. Després de varies escenes de gran vivacitat, un amic, en lloc de fer la declaració amorosa que ella cobeja, li fa un petó en el precís moment en què entra el marit. Afortunadament, tot s'arranja després de les inexcusables explicacions.

Vera Vergani juga el seu paper de «Germana», la protagonista, amb una gràcia i una vivacitat inimitables. Es una actriu de grans condicions plàstiques i d'una mímica excel·lent. Val a dir que la companyia ofereix un conjunt admirable, car tots els artistes realitzaren una labor acuradíssima, digna de la fama que auriola aquesta important agrupació que dirigeix Dario Nicodemi. En aquest conjunt excel·leix encara, d'una faisó remarcable i personalíssima, aquesta artista de facultats extraordinàries que es diu Vera Vergani.

L'escena fou presentada amb molta cura i bon gust.

El públic, lamentablement escàs, aplaudí amb força entusiasme la labor dels artistes.—G.

La Música

CONCERT D'HOMENATGE A JULI GARRETA

La nostra Associació de Concerts ha volgut també aportar el seu ram de flors a la corona magnífica que Catalunya va teixint a la memòria d'En Juli Garreta, aquest gran intuitiu de la nostra música que tingué, per damunt d'altres, el mèrit altíssim de dotar

la nostra dansa d'una grandiositat difícil de superar. A l'efecte, l'Associació organitzà, en homenatge d'En Garreta, el Concert del dia 15 de Març, celebrat en el Teatre Fortuny.

Fou un concert notabilíssim. La personalitat artística del vigorós compositor pot dir-se que hi estigué representada d'una manera integral. La primera part fou dedicada a les cançons, i en fou intèrpret Mercè Plantada, acompanyada al piano per En Blai Net.

Res podriem afegir a la reputació artística de la formosa cantatriu. La seva veu, prodigi de vigoria, de delicadesa i de bon gust, produí un gratíssim efecte en l'auditori. Com en les seves actuacions anteriors, obtingué un éxit esclatant. Calgué que repetís, obligada pels insistents aplaudiments, *La Cançó de l'aire* i *Orfe*.

En la segona part se'ns donà a conèixer el CONCERT en *sol menor*, una de les obres més sòlides i profundes que produí aquell singular talent. En fou intèrpret Francesc Costa, a qui fou concedit ja l'honor d'estrenar aquesta obra amb l'Orquestra Pau Casals.

Francesc Costa es un temperament musical extraordinari. Les seves interpretacions tenen, per damunt de la tècnica perfecte, el calor de la seva sensibilitat aguda. Hi posa l'ànima. El públic premià la seva labor ajustadíssima, amb una franca ovació.

La labor d'En Blai Net com a pianista fou també justament apreciada i aplaudida.

Finalment la cobla Barcelona interpretà diverses sardanes d'En Garreta. Tenen aquestes sardanes un segell inconfusible de grandesa i plenitud. Podriem repetir que les sardanes d'En Garreta «conserven l'aire del terror, les sentors del paisatge empordanès i les salabrors del nostre mar llatí» tot resolt en dolls d'harmonia i en expressió de bellesa.

La cobla Barcelona executà aquesta part de programa amb una perfecció meravellosa, que confirmà davant del nostre públic la fama amb què venia auriolada aquesta important agrupació musical.

Per ells foren, també, les més entusiastes ovacions.—M.